

[Johan Poulsen.]

tvungen tuberkuloseundersøgelse af fiskerskibes mandskab. Det er næppe nogen overdrivelse, når det er blevet sagt, at de trange, tit overfyldte mandskabslukaker ombord i vore fiskerkuttere, hvor hygiejnen af gode grunde ikke altid kunne være den allermost gennemførte, var ideelle udklækningsrum for tuberkulosebacillerne. Ifølge loven af 1939 har alle personer, der beskæftiges eller befordres ombord i færøske fiskerfartøjer, samt alle personer, der er beskæftiget ombord i hvalfangerbåde eller som arbejder i land på hvalfangerstationer, pligt til mindst een gang årlig at underkaste sig en tuberkuloseundersøgelse på Færøernes tuberkulosestation.

Derved blev man i stand til at forhindre, at eventuelt smittefarlige personer kom ombord i kutterne, hvor de tit var en dødelig fare for deres kammerater; man har eksempler på, at en enkelt tuberkulosesmittet person har påført så godt som hele skibets besætning smitten. Jeg har ikke nogen statistik ved hånden og kan som følge heraf ikke med tal dokumentere nedgangen i antallet af patienter, der har været til behandling på sanatoriet i Højdal gennem årene, men nedgangen i antallet har heldigvis været betydelig, så betydelig, at hvor det for en del år siden var nødvendigt at bygge en ny bygning, da den gamle alene ikke kunne rumme de mange patienter, benyttes nu kun den ene, og der er endda rigelig plads. Overlæge Magnussen har dels som overlæge ved sanatoriet, dels som leder af Færøernes tuberkulosestation og endelig ved sine mange rejser rundt på øerne, hvor han i en årrække har gennemført calmettevaccinationer, fået et grundigt kendskab til tuberkulosens udbredelse på øerne. Man kan vist sige det således, at han ved hjælp af et kartotek over samtlige konstaterede tilfælde har kortlagt tuberkulosens udbredelse på Færøerne. Det er et dygtigt og energisk arbejde, der her er gjort.

Skønt tuberkulosen er trængt meget tilbage i årenes løb, mener man imidlertid, at der stadig er trang til en lovgivning som denne. I henhold til § 4 i loven af 1939 skal den underkastes revision i folketingsåret 1954—55. Færøernes lagting har i overensstemmelse hermed behandlet sagen og en-

stemmigt vedtaget at indstille, at loven forlænges, således at revisionen udskydes til folketingsåret 1958—59, hvilket også er anbefalet af Færøernes landsstyre. Da sagen desuden er anbefalet af rigsombudsmanden for Færøerne, af sundhedsstyrelsen, af statsministeriet og fiskeriministeriet og sidst af den højtærede indenrigs- og boligminister, skal jeg på venstres vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Det andet lovforslag, der er til behandling vedrørende Færøerne, er forslag til lov for Færøerne om vaccination mod difteri og stivkrampe. Også for fremsættelsen af dette forslag vil jeg takke den højtærede indenrigs- og boligminister.

Som det vil være ærede medlemmer af det høje ting bekendt, blev der ved lov nr. 208 af 19. april 1943 pålagt kommunerne i selve kongeriget at drage omsorg for, at alle børn under 18 år vederlagsfrit kan blive vaccineret mod difteri. Udgifterne ved fremstillingen og fordelingen af vaccinen afholdtes i forvejen af statskassen. Efter at man ved forsøg foretaget på statens seruminstitut havde konstateret, at stivkrampevaccine med fordel kunne anvendes sammen med difterivaccine, er der i kongeriget siden 1950 til vaccinationer i henhold til loven af 19. april 1943 i stedet for ren difterivaccine anvendt en blandingsvaccine bestående af difteri- og stivkrampevaccine. Kun i de tilfælde, hvor der foreligger et udtalt ønske derom, anvendes alene ren difterivaccine.

Den her omhandlede vaccinationsordning har hidtil ikke været gældende på Færøerne. Den tilsvarende lovgivning for Færøerne indeholdes i lov nr. 86 af 17. marts 1922 om foranstaltninger mod smitsomme sygdommes udbredelse på Færøerne, men nævnte lov hjemler kun visse offentlige foranstaltninger i de tilfælde, hvor en under loven hørende sygdom eller epidemi er konstateret. Loven mangler således bestemmelser, der hjemler forebyggende foranstaltninger som vaccination, inden sygdommen er konstateret.

Landslægen på Færøerne har ved skrivelse af 7. juli 1953 henstillet til lagtinget at foranledige, at ordningen efter loven af 1943 søges gennemført for Færøernes vedkommende. Det foreliggende lovforslag, der med kun nogle få rent redaktionelle ændrin-